

of als leven of als **wat dan ook**, — ten einde de deelen en elementen van elkaâr te scheiden en deze volgens de geestelijke wetten van zijn inzicht in andere verhoudingen met elkaâr samen te brengen, te verbinden, tot een nieuw of althans ander geheel.

Nieuwe levensruimten. — Elke veroverde ruimteafmeting. doet in (voor) een bepaalden tijd dienst als levensas. Zoodra deze as is versleten. wordt er een nieuwe ruimteafmeting ontdekt en alle waarheden, levensfeiten en voorstellingen der realiteit die door een voorgaande levensas waren bepaald, storten onverbiddelijk in den afgrond van het nietzijnde zijn. Door ontwikkeling van het andere gezicht, het x-stralenzintuig, het abstracte oog, wordt de waarde van het negatieve in de simultaneiteit van alle ruimteafmetingen als eenig mogelijke realiteit ervaren. Vanuit deze occulte realiteit, die zoowel den geest als de materie doordringt, zal het leven zich in tegenovergestelde richting van het verleden ontwikkelen.

Omzetting en uitwisseling. — Wat voorheen gedachtebeeld was, wordt nu realiteit (even de beperking van dit begrip aangehouden). De wetenschap (in al hare vormen) ontwikkelt zich, bewust of niet, reeds meer naar het occulte.

De psycho-analyse b. v. toont dat onze gevoelens en gedachten onder ons verdeeld zijn en wat bij den een abstract is, bij den ander reeël wordt, wat bij den een onbewust is, bij den ander tot bewustzijn komt enz. Alle transcendentie wordt eens steenharde realiteit. En dit is zoowel van terugwerkende als van vooruitwerkende kracht. De erkende tijdruimtelijke realiteit wordt reeds begrepen als projectie van de occulte realiteit.

Duimstokmoraal. — Het vegetarisme is een kwestie van den duimstok. Er verloopt geen seconde of wij zwelgen in gedierten, worden door gedierten verzvolgen. Ook de mikroskoop, caricatuur van het groot en klein, is een materieel „ander gezicht”. Het levensbeginsel is absoluut amoreel. Aan elke „geboorte” gaat 'n vernietiging vooraf. De moraliteit van den duimstok is 'n blinde zelfverdediging en wanneer bloed een andere kleur had zouden vegetarisme en kristendom minder aanhangers hebben gehad. Door ons met onze geheele zwaarte op deze moraal van den duimstok te werpen met geen ander doel dan ons buiten de eeuwigdurende verwisseling van levensvormen te houden, ontnemen wij ons zelfs grootendeels de mogelijkheid, scheppend deel te nemen aan het universeele levensgebeuren.

De filosofie van onzen tijd. — De parlementaire filosofie (Kant, Hegel, Fichte enz.) systematisch op- en uitgebouwd in vastgestelde afmetingen (denkvormen) is waardeloos in onzen tijd, waarin Schopenhauer's zelfvernietigingsprincipe in vervulling gaat. Deze vormvernietiging komt tot uitdrukking in de intuïtieve filosofie van Nietzsche, Bergson en Dada (Val Serner), het vormlooze denken, waarbij het object zich met het subject vereenzelvigd. Het individu of denksubject heeft zich in het universum ingeschakeld. In het vormlooze denken is het niet het „ik” (bewustzijn) maar het „alles” (universeele onderbewustzijn) dat denkt.

Ik wil dit het gescheiden-ongescheiden denken heeten.